

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Energia ze źródeł odnawialnych i rynek wewnętrzny energii elektrycznej

(2017/C 342/12)

Sprawozdawczyni:	Daiva Matonienė (LT/EKR), członkini Rady Miasta Szawli (Šiauliai)
Dokumenty źródłowe:	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona)
	COM(2016) 767 final
	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona)
	COM(2016) 861 final
	Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona)
	COM(2016) 864 final
	Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Europejską Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (wersja przekształcona)
	COM(2016) 863 final
	Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie gotowości na wypadek ryzyka w sektorze energii elektrycznej
	COM(2016) 862 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 7

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Należy zatem ustanowić wiążący unijny cel osiągnięcia co najmniej 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie powinny określić swój wkład w osiągnięcie tego celu w swoich zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i klimatu z wykorzystaniem procesu zarządzania określonego w rozporządzeniu [w sprawie zarządzania].	Należy zatem ustanowić wiążący unijny cel osiągnięcia co najmniej 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie powinny określić swój wkład w osiągnięcie tego celu w swoich zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i klimatu z wykorzystaniem procesu zarządzania określonego w rozporządzeniu [w sprawie zarządzania]. <i>Aby zachować spójność z porozumieniem paryskim, konieczne będzie, by państwa członkowskie ustanowiły własne wiążące cele przewidujące wyższy udział energii ze źródeł odnawialnych.</i>

Uzasadnienie

Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustalania bardziej ambitnych wiążących celów krajowych w zakresie udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. W procesie tym mogą one dążyć do osiągnięcia wyższego udziału energii ze źródeł odnawialnych niż wiążący cel UE wynoszący 27 %. Niemniej jednak ustalanie celów krajowych należy

pozostawić w gestii każdego państwa członkowskiego, które podejmie decyzję po rozpatrzeniu własnych możliwości, potrzeb i uwarunkowań. Wyższe wiążące cele nie powinny być ustalane na szczeblu UE.

Poprawka 2

Motyw 13

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja powinna ułatwiać wymianę najlepszych praktyk pomiędzy właściwymi organami i instytucjami krajowymi i regionalnymi, np. organizując regularne spotkania w celu znalezienia wspólnej metody zwiększenia popularności opłacalnych projektów w zakresie energii odnawialnej, zachęcania do inwestycji w nowe, elastyczne i czyste technologie oraz w celu opracowania odpowiedniej strategii wycofywania technologii, które nie przyczyniają się do redukcji emisji lub nie zapewniają dostatecznej elastyczności na podstawie przejrzystych kryteriów i wiarygodnych rynkowych sygnałów cenowych.</p>	<p>Komisja powinna ułatwiać wymianę najlepszych praktyk pomiędzy właściwymi organami i instytucjami krajowymi i regionalnymi oraz lokalnymi, np. organizując regularne spotkania w celu znalezienia wspólnej metody zwiększenia popularności opłacalnych projektów w zakresie energii odnawialnej, zachęcania do inwestycji w nowe, elastyczne i czyste technologie oraz w celu opracowania odpowiedniej strategii wycofywania technologii, które nie przyczyniają się do redukcji emisji lub nie zapewniają dostatecznej elastyczności na podstawie przejrzystych kryteriów i wiarygodnych rynkowych sygnałów cenowych.</p>

Uzasadnienie

Proponuje się uzupełnienie wniosku Komisji poprzez uwzględnienie w tekście organów lokalnych. Jest to ważne, ponieważ w sektorze energetycznym organy lokalne przyczyniają się do rozwoju energetyki odnawialnej na swoich terytoriach, a także do realizacji krajowych celów w zakresie energetyki.

Poprawka 3

Motyw 15

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Systemy wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych okazały się skutecznym sposobem propagowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Jeżeli państwa członkowskie zdecydują się na wdrożenie programów wsparcia, wsparcie to powinno być udzielane w formie, która spowodowałaby jak najmniej zakłóceń w funkcjonowaniu rynku energii elektrycznej. W tym celu coraz więcej państw członkowskich przyznaje wsparcie w formie pomocy udzielanej jako dodatek do przychodów generowanych na rynku.</p>	<p>Systemy wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych okazały się skutecznym sposobem propagowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Jeżeli państwa członkowskie zdecydują się na wdrożenie programów wsparcia, wsparcie to powinno być udzielane w formie, która spowodowałaby jak najmniej zakłóceń w funkcjonowaniu rynku energii elektrycznej. W tym celu coraz więcej państw członkowskich przyznaje wsparcie w formie pomocy udzielanej jako dodatek do przychodów generowanych na rynku, dlatego niezbędne jest zachęcanie producentów energii ze źródeł odnawialnych do reagowania na sygnały płynące z rynku.</p>

Uzasadnienie

W dyrektywie UE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych podkreśla się, że schemat wsparcia produkcji energii ze źródeł odnawialnych nie powinien zniekształcać rynku, dlatego niezbędne jest zachęcanie producentów energii ze źródeł odnawialnych do reagowania na sygnały płynące z rynku.

Poprawka 4

Motyw 33

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Na poziomie krajowym i regionalnym zasady i obowiązki dotyczące minimalnych wymogów dotyczących stosowania energii ze źródeł odnawialnych w nowych i wyremontowanych budynkach doprowadziły do znacznego wzrostu użytkowania energii ze źródeł odnawialnych. Działania te powinny być wspierane w szerszym kontekście unijnym, podobnie jak bardziej wydajne zastosowania wykorzystujące energię ze źródeł odnawialnych w przepisach i kodeksach budowlanych.</p>	<p>Na poziomie krajowym, regionalnym oraz lokalnym zasady i obowiązki dotyczące minimalnych wymogów dotyczących stosowania energii ze źródeł odnawialnych w nowych i wyremontowanych budynkach doprowadziły do znacznego wzrostu użytkowania energii ze źródeł odnawialnych. Działania te powinny być wspierane w szerszym kontekście unijnym, podobnie jak bardziej wydajne zastosowania wykorzystujące energię ze źródeł odnawialnych w przepisach i kodeksach budowlanych.</p>

Uzasadnienie

Proponuje się dopisanie organów lokalnych. Samorządy określają w planach rozwoju zrównoważonej energetyki i stosowania energii ze źródeł odnawialnych minimalne wymagania dotyczące korzystania z odnawialnych źródeł energii.

Poprawka 5

Motyw 54

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Lokalne uczestnictwo obywatelskie w projektach energii odnawialnej za pośrednictwem społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej przynosi znaczną wartość dodaną w postaci lokalnej akceptacji dla energii ze źródeł odnawialnych oraz dostępu do dodatkowego kapitału prywatnego. Zaangażowanie lokalne będzie jeszcze bardziej istotne w kontekście wzrostu mocy wytwórczych energii odnawialnej w przyszłości.</p>	<p>Lokalne uczestnictwo obywatelskie w projektach energii odnawialnej za pośrednictwem społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej przynosi znaczną wartość dodaną w postaci lokalnej akceptacji dla energii ze źródeł odnawialnych oraz dostępu do dodatkowego kapitału prywatnego. Zaangażowanie lokalne będzie jeszcze bardziej istotne w kontekście wzrostu mocy wytwórczych energii odnawialnej w przyszłości.</p> <p>Tworzenie takich społeczności należy promować na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.</p>

Uzasadnienie

We wnioskach Komisji podkreśla się, że konsumenci muszą stać się aktywnymi uczestnikami nowego rynku energii elektrycznej. Lokalne społeczności energetyczne mogą być skutecznym sposobem zarządzania energią na poziomie społeczności poprzez zużycie wytwarzanej przez siebie energii elektrycznej bezpośrednio na potrzeby zasilania lub na potrzeby ogrzewania i chłodzenia, dlatego powstawanie takich społeczności należy promować na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.

Poprawka 6

Motyw 55

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Specyfika lokalnych społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej pod względem wielkości, struktury własności i liczby projektów mogą ograniczać ich zdolność do konkutowania na równych zasadach z dużymi podmiotami, tj. konkurentami prowadzącymi większe projekty i szerszy zakres działalności. Jednym ze środków mających zrównoważyć tę niekorzystną sytuację jest umożliwienie społecznościom energetycznym działania w ramach systemu energetycznego i ułatwienie im integracji rynkowej.</p>	<p>Specyfika lokalnych społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej pod względem wielkości, struktury własności i liczby projektów mogą ograniczać ich zdolność do konkutowania na równych zasadach z dużymi podmiotami, tj. konkurentami prowadzącymi większe projekty i szerszy zakres działalności. Jednym ze środków mających zrównoważyć tę niekorzystną sytuację jest umożliwienie społecznościom energetycznym działania w ramach systemu energetycznego i ułatwienie im integracji rynkowej. Państwom członkowskim rekomenduje się opracowanie, we współpracy z Komisją Europejską oraz z ich władzami lokalnymi i regionalnymi, zaleceń określających podstawowe zasady tworzenia i funkcjonowania takich społeczności.</p>

Uzasadnienie

W swoich wnioskach Komisja podkreśla, że obywatele powinni brać odpowiedzialność za transformację energetyki, korzystać z nowych technologii w celu obniżenia rachunków za energię i aktywnie uczestniczyć w rynku, a lokalne społeczności energetyczne mogą być skutecznym sposobem zarządzania energią na poziomie społeczności. W dążeniu do powyższych celów bardzo ważne jest udostępnienie mieszkańcom szczegółowych informacji o powstawaniu, działalności, możliwościach i zaletach tych społeczności.

Poprawka 7

Artykuł 3 ustępy 1, 2 i 4

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie wspólnie dążą do tego, aby udział energii ze źródeł odnawialnych w Unii w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. wynosił co najmniej 27 %.</p>	<p>1. Państwa członkowskie wspólnie dążą do tego, aby udział energii ze źródeł odnawialnych w Unii w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. wynosił co najmniej 27 %. Państwa członkowskie mogą po przeprowadzeniu oceny lokalnych wymogów i warunków ustanowić własne wiążące cele, które przewidują wyższy udział energii ze źródeł odnawialnych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Wkład poszczególnych państw członkowskich w realizację tego ogólnego celu na 2030 r. jest ustalany i zgłaszany Komisji w zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu na podstawie art. 3–5 i art. 9–11 rozporządzenia [w sprawie zarządzania].</p> <p>4. Komisja wspiera ambicje państw członkowskich, wprowadzając ramy umożliwiające zwiększone wykorzystanie funduszy unijnych, w szczególności instrumentów finansowych, zwłaszcza w celu zmniejszenia kosztów kapitału w przypadku projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych.</p>	<p>2. Sposób realizacji przez państwa członkowskie tego ogólnego celu na 2030 r. jest ustalany i zgłaszany Komisji w zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu na podstawie art. 3–5 i art. 9–11 rozporządzenia [w sprawie zarządzania].</p> <p>4. Komisja wspiera ambicje państw członkowskich, wprowadzając ramy umożliwiające zwiększone wykorzystanie funduszy unijnych, w szczególności instrumentów finansowych, zwłaszcza w celu zmniejszenia zróźnicowania kosztów gospodarczych w przypadku projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych oraz poprawy zdolności technologicznych i konkurencyjności europejskich wytwórców i instalatorów lub też zwiększenia zainteresowania konsumentów nabywaniem energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Podobnie, w odniesieniu do wykorzystania środków finansowych UE, Komisja może ustanowić mechanizmy, które, biorąc pod uwagę różne czynniki i okoliczności, będą zachęcać regiony lub państwa członkowskie, których postępy w zakresie odnawialnych źródeł energii można uznać za wyższe od średniej.</p> <p>6. Każde państwo członkowskie dba o to, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych, obliczany zgodnie z treścią niniejszej dyrektywy, w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. odpowiadał co najmniej jego krajowemu celowi ogólnemu (w podziale na zużycie energii elektrycznej, energii cieplnej i energii w sektorze transportu) dla udziału energii ze źródeł odnawialnych w tym roku, określonego w załączniku I.</p>

Uzasadnienie

Odnosnie do artykułu 3 ustęp 1

Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustalania bardziej ambitnych wiążących celów krajowych w zakresie udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. W procesie tym mogą one dążyć do osiągnięcia wyższego udziału energii ze źródeł odnawialnych niż wiążący cel UE wynoszący 27%. Niemniej jednak ustalenie celów krajowych należy pozostawić w gestii każdego państwa członkowskiego, które podejmie decyzję po rozpatrzeniu własnych możliwości, potrzeb i uwarunkowań. Wyższe wiążące cele nie powinny być ustalane na szczeblu UE.

Odnosnie do artykułu 3 ustęp 4

Poprawka wprowadza koncepcję, że fundusze europejskie mogą być przydzielane w większych kwotach tym krajom (i ewentualnie regionom), które są najsukuteczniejsze w zakresie promowania odnawialnych źródeł energii. Taki mechanizm powinien uwzględniać różne warunki panujące w poszczególnych krajach i stanowić zachętę dla nich. Ponadto, aby zapewnić zrównoważony i konkurencyjny rozwój, fundusze publiczne nie powinny być wykorzystywane tylko w jednym celu.

Odnosnie do artykułu 3 ustęp 6

Poprawka przywraca tekst poprzedniej dyrektywy, która zobowiązywała każde państwo członkowskie do ustanowienia własnych celów krajowych i stosowania się do nich. Proponuje się także, aby cele te były określane szczegółowo w odniesieniu do poszczególnych składników zużycia energii (elektrycznej, cieplnej oraz związanej z transportem).

Poprawka 8

Artykuł 4

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Z zastrzeżeniem zasad pomocy państwa, w celu osiągnięcia unijnego celu określonego w art. 3 ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować systemy wsparcia. Systemy wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych są projektowane w taki sposób, aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń rynków energii i sprawić, aby producenci uwzględniali podaż i popyt na energię elektryczną, a także ewentualne ograniczenia sieciowe.</p> <p>2. Wsparcie na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest projektowane w taki sposób, aby energia elektryczna ze źródeł odnawialnych była wprowadzana na rynek energii elektrycznej i aby producenci energii odnawialnej reagowali na sygnały cenowe z rynku i maksymalizowali swoje przychody z rynku.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają przyznawanie wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w sposób otwarty, przejrzysty, konkurencyjny, niedyskryminujący i racjonalny pod względem kosztów.</p> <p>4. Państwa członkowskie oceniają efektywność swojego wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych co najmniej raz na cztery lata. Decyzje w sprawie kontynuacji lub przedłużenia wsparcia i zaprojektowania nowego wsparcia podejmuje się na podstawie wyników tych ocen.</p>	<p>1. Z zastrzeżeniem zasad pomocy państwa, w celu osiągnięcia unijnego celu określonego w art. 3 ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować systemy wsparcia. Systemy wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych (i odpowiednio wszelkie przepisy odnoszące się do danego rynku) są projektowane w taki sposób, aby uniknąć zniekształcenia rynków energii elektrycznej (dotyczącego internalizacji wszystkich kosztów i zagrożeń środowiskowych) i zakłóceń niezawodności, jakości dostaw, konkurencyjności i przystępności cenowej oraz sprawić, aby producenci uwzględniali podaż i popyt na energię elektryczną, a także ewentualne ograniczenia sieciowe.</p> <p>2. Wsparcie na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest projektowane w taki sposób, aby energia elektryczna ze źródeł odnawialnych była wprowadzana na rynek energii elektrycznej i aby producenci energii odnawialnej reagowali na sygnały cenowe z rynku i maksymalizowali swoje przychody z rynku.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają przyznawanie wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w sposób otwarty, przejrzysty, konkurencyjny, niedyskryminujący i racjonalny pod względem kosztów.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą dostosować systemy wsparcia finansowego w regionach najbardziej oddalonych w oparciu o faktyczne koszty produkcji wynikające ze specyficznych cech tych regionów lub z ich zależności od źródeł zewnętrznych, a to w celu zwiększenia ilości energii elektrycznej generowanej ze źródeł odnawialnych i innych krajowych czystych źródeł energii.</p> <p>5. Państwa członkowskie oceniają efektywność swojego wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych co najmniej raz na cztery lata. Decyzje w sprawie kontynuacji lub przedłużenia wsparcia i zaprojektowania nowego wsparcia podejmuje się na podstawie wyników tych ocen.</p>

Uzasadnienie

Odnosnie do artykułu 4 ustęp 1

Ze względu na zakłócenia rynku wywołane przez przepisy krajowe lub przez producentów paliw kopalnych działających w ramach tych przepisów, należałoby umieścić w odpowiednim kontekście zakłócenia rynku, o których mowa w dyrektywie.

Energia elektryczna ze źródeł odnawialnych powinna być włączona do rynku energii elektrycznej z uwzględnieniem charakterystyk poszczególnych technologii. Kierowanie się wyłącznie ceną może zaciemniać rzeczywistą sytuację.

Odnosnie do artykułu 4 ustęp 2

Energia ze źródeł odnawialnych byłaby wprowadzana na rynek energii elektrycznej z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych technologii. Próby stosowania ceny jako jedyne go wskaźnika mogą spowodować zafałszowanie rzeczywistej sytuacji.

Odnosnie do artykułu 4 ustępy 3 i 5

Centralizacja stałaby w sprzeczności z przyjętym przez Komisję celem polegającym na tym, by pozostawić państwom członkowskim znaczną swobodę w zakresie udzielania wsparcia w sposób otwarty, przejrzysty, konkurencyjny, niedyskryminujący i racjonalny pod względem kosztów. Ponieważ państwa członkowskie mogą ustalać własne wymogi w zakresie celów, odniesienie do wiążących kryteriów UE jest tutaj nie na miejscu.

Poprawka 9

Artykuł 5 ustęp 2

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Państwa członkowskie gwarantują, że wsparcie dla co najmniej 10 % mocy nieobjętych dotychczas wsparciem w każdym roku w latach 2021–2025 i dla co najmniej 15 % mocy nieobjętych dotychczas wsparciem w każdym roku w latach 2026–2030 będzie otwarte dla instalacji zlokalizowanych w innych państwach członkowskich.</p>	<p>2. Państwa członkowskie gwarantują, że wsparcie dla co najmniej 10 % mocy nieobjętych dotychczas wsparciem w każdym roku w latach 2021–2025 i dla co najmniej 15 % mocy nieobjętych dotychczas wsparciem w każdym roku w latach 2026–2030 będzie otwarte dla instalacji zlokalizowanych w innych państwach członkowskich. Należy także wspomagać inwestycje realizowane w ramach współpracy transgranicznej, które przewidują odpowiedni poziom połączeń wzajemnych.</p>

Uzasadnienie

Łagodząc wymóg dotyczący zamówień transgranicznych, zdejmuje się z systemu presję konkurencyjną. Nadal istnieć będzie potencjał zmniejszenia kosztów. Dlatego należy zadbać o to, by tworzone były odpowiednie zdolności połączeń wzajemnych między państwami członkowskimi.

Poprawka 10

Artykuł 6

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Z zastrzeżeniem niezbędnych modyfikacji pozwalających na zachowanie zgodności z zasadami pomocy państwa państwa członkowskie gwarantują, że poziom wsparcia i warunki obwarowujące wsparcie przyznane projektom dotyczącym energii odnawialnej nie będą zmienione w sposób, który niekorzystnie wpłynąłby na prawa przyznane na jego podstawie i na finansowe aspekty wspieranych projektów.</p>	<p>Z zastrzeżeniem niezbędnych modyfikacji pozwalających na zachowanie zgodności z zasadami pomocy państwa, lub innych szczególnych okoliczności z zakresu siły wyższej ustalonych dla poszczególnych przypadków przez państwa członkowskie i Komisję Europejską, państwa członkowskie gwarantują, że poziom wsparcia i warunki obwarowujące wsparcie przyznane projektom dotyczącym energii odnawialnej nie będą zmienione w sposób, który niekorzystnie wpłynąłby na prawa przyznane na jego podstawie i na finansowe aspekty wspieranych projektów.</p>

Uzasadnienie

Należy pozostawić państwom członkowskim pewną elastyczność w przypadkach siły wyższej lub w przypadkach, gdy środki publiczne przeznaczone np. na edukację i zdrowie są zagrożone cięciami budżetowymi, zaś środki przeznaczone na promowanie odnawialnych źródeł energii pozostają niezmienione.

Poprawka 11

Artykuł 7 ustęp 1

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Do celów wyliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych w danym państwie członkowskim wkład z biopaliw i biopłynów, a także paliw z biomasy zużywanych w transporcie, o ile produkowane są one z roślin spożywczych lub pastewnych, wynosi nie więcej niż 7 % końcowego zużycia energii w transporcie drogowym i kolejowym w danym państwie członkowskim. W 2030 r. limit ten ulega obniżeniu do 3,8 % w związku z kursem wyznaczonym w części A załącznika X. Państwa członkowskie mogą ustanowić niższy limit i wprowadzić rozróżnienie między różnymi rodzajami biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych, np. ustalając niższy limit wkładu z paliw na bazie roślin spożywczych i pastewnych wyprodukowanych z roślin oleistych z uwzględnieniem pośredniej zmiany użytkowania gruntów.</p>	<p>Do celów wyliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych w danym państwie członkowskim wkład z biopaliw i biopłynów, a także paliw z biomasy zużywanych w transporcie, o ile produkowane są one z roślin spożywczych lub pastewnych, z wyłączeniem biopaliw o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów zdefiniowanych w art. 2 lit. u), wynosi nie więcej niż 7 % końcowego zużycia energii w transporcie drogowym i kolejowym w danym państwie członkowskim. W 2030 r. limit ten ulega obniżeniu do 3,8 % w związku z kursem wyznaczonym w części A załącznika X. Państwa członkowskie mogą ustanowić niższy limit i wprowadzić rozróżnienie między różnymi rodzajami biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych, np. ustalając niższy limit wkładu z paliw na bazie roślin spożywczych i pastewnych wyprodukowanych z roślin oleistych z uwzględnieniem pośredniej zmiany użytkowania gruntów.</p>

Uzasadnienie

Nie należy wycofywać konwencjonalnych biopaliw o dobrym oddziaływaniu na klimat i odpowiedniej zrównoważoności, w tym o niskich emisjach wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów. FAO zaleca zrównoważoną produkcję zarówno żywności, jak i paliwa. Duże obszary gruntów rolnych w UE leżą odłogiem i stopniowe wycofywanie biopaliw utrudnia elastyczne wykorzystanie zasobów oraz rozwój technologiczny.

Poprawka 12

Artykuł 9 ustęp 1

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu pochodzących z odnawialnych źródeł energii. Współpraca ta może obejmować prywatnych operatorów.</p>	<p>1. Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu pochodzących z odnawialnych źródeł energii. Współpraca ta może obejmować prywatnych operatorów. Należy szczególnie podkreślić korzyści płynące ze współpracy regionalnej.</p>

Uzasadnienie

Ważne jest wyraźne podkreślenie wagi współpracy regionalnej na rynku energii ze źródeł odnawialnych. Współpraca na szczeblu regionalnym może być szczególnie korzystna pod względem gospodarczym i stworzyć realne możliwości dla rozwoju wspólnego rynku wewnętrznego energii elektrycznej.

Poprawka 13

Artykuł 11 ustęp 1

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwo członkowskie lub większa ich liczba może współpracować z jednym lub większą liczbą państw trzecich w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Współpraca ta może obejmować prywatnych operatorów.</p>	<p>Państwo członkowskie lub większa ich liczba może współpracować z jednym lub większą liczbą państw trzecich w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Współpraca ta może obejmować prywatnych operatorów.</p> <p><i>Zakłady wytwarzające energię odnawialną znajdujące się w krajach trzecich, które są włączone do wspólnych projektów, muszą podczas ich cyklu życia przestrzegać wymogów w zakresie ochrony środowiska, prawa socjalnego, prawa pracy i norm bezpieczeństwa, stosowanych ogólnie w Unii Europejskiej i w państwie członkowskim, które zamierza wykorzystywać na użytek krajowy energię wytworzoną w ten sposób.</i></p>

Uzasadnienie

Zabezpieczenie to ma na celu uniknięcie zagrożenia dumpingiem w sytuacji, gdy energia jest wymieniana z państwami spoza UE.

Poprawka 14

Artykuł 16 ustęp 1

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Do dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie utworzą co najmniej jeden administracyjny punkt kontaktowy, który będzie koordynował całą procedurę wydawania zezwoleń na budowę i eksploatację obiektów i powiązanej infrastruktury sieci przesyłowej i dystrybucyjnej do celów wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.</p>	<p>Do dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie utworzą co najmniej jeden administracyjny punkt kontaktowy, który będzie koordynował całą procedurę wydawania zezwoleń na budowę i eksploatację obiektów i powiązanej infrastruktury sieci przesyłowej i dystrybucyjnej do celów wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych. <i>Zarządaniem takimi punktami kontaktowymi mogą zajmować się władze lokalne lub regionalne w ramach zakresu swoich kompetencji.</i></p>

Uzasadnienie

Celem poprawki jest nadanie większego znaczenia władzom lokalnym i regionalnym w odniesieniu do zarządzania projektami w zakresie energii ze źródeł odnawialnych. W przypadku niektórych rodzajów instalacji podmioty te posiadają uprawnienia w zakresie zarządzania.

Poprawka 15

Artykuł 19 ustępy 2 i 7

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. [...]</p> <p>Państwo członkowskie zapewnia, aby nie wydawano gwarancji pochodzenia producentowi, który otrzymuje wsparcie finansowe z systemu wsparcia na tę samą produkcję energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie wydają takie gwarancje pochodzenia i wprowadzają je na rynek, wystawiając je na aukcji. Przychody uzyskane w wyniku aukcji wykorzystuje się w celu pokrycia kosztów wsparcia dla energii odnawialnych.</p> <p>7. Gwarancja pochodzenia określa co najmniej:</p> <p>a) źródło energii, z którego energia została wytworzona oraz daty rozpoczęcia i zakończenia jej wytwarzania;</p> <p>b) czy dotyczy ona:</p> <p>(i) energii elektrycznej; lub</p> <p>(ii) gazu, czy</p> <p>(iii) energii stosowanej w celu ogrzewania lub chłodzenia;</p> <p>c) tożsamość, lokalizację, rodzaj i moc instalacji, w której wyprodukowano energię;</p> <p>d) czy instalacja korzystała ze wsparcia inwestycyjnego i czy jednostka energii korzystała w jakikolwiek inny sposób z krajowego systemu wsparcia oraz rodzaj systemu wsparcia;</p> <p>e) datę oddania instalacji do eksploatacji;</p> <p>f) datę wydania, kraj wydania oraz niepowtarzalny numer identyfikacyjny.</p> <p>W gwarancjach pochodzenia z małych instalacji można podawać uproszczone informacje.</p>	<p>2. [...]</p> <p>Państwo członkowskie zapewnia, aby nie wydawano gwarancji pochodzenia producentowi, który otrzymuje wsparcie finansowe z systemu wsparcia na tę samą produkcję energii ze źródeł odnawialnych.</p> <p>7. Gwarancja pochodzenia określa co najmniej:</p> <p>a) źródło energii, z którego energia została wytworzona oraz daty rozpoczęcia i zakończenia jej wytwarzania;</p> <p>b) czy dotyczy ona:</p> <p>(i) energii elektrycznej; lub</p> <p>(ii) gazu, czy</p> <p>(iii) energii stosowanej w celu ogrzewania lub chłodzenia;</p> <p>c) tożsamość, lokalizację, rodzaj i moc instalacji, w której wyprodukowano energię;</p> <p>d) czy instalacja korzystała ze wsparcia inwestycyjnego i czy jednostka energii korzystała w jakikolwiek inny sposób z publicznego systemu wsparcia oraz rodzaj tego systemu wsparcia;</p> <p>e) datę oddania instalacji do eksploatacji;</p> <p>f) datę wydania, kraj wydania oraz niepowtarzalny numer identyfikacyjny.</p> <p>W gwarancjach pochodzenia z małych instalacji można podawać uproszczone informacje.</p>

Uzasadnienie

Oдноśnie do artykułu 19 ustęp 2

Jest niezwykle ważne, by producenci energii ze źródeł odnawialnych nie otrzymywali tej samej gwarancji pochodzenia dwukrotnie – za pośrednictwem systemów pomocy państwa i z aukcji gwarancji pochodzenia.

Oдноśnie do artykułu 19 ustęp 7

Pomoc publiczna nie pochodzi wyłącznie od państw.

Poprawka 16

Artykuł 20

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>I. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie oceniają konieczność rozszerzenia istniejącej infrastruktury sieci gazowniczej, aby ułatwić integrację gazu z odnawialnych źródeł energii.</p>	<p>1. Z zastrzeżeniem wymogów odnoszących się do zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci, na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriów, zdefiniowanych przez właściwe organy krajowe:</p> <p>a) państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji na ich terytorium gwarantują przesył i dystrybucję energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, w tym instalację systemów magazynowania energii elektrycznej i systemów zarządzania energią za pośrednictwem akumulatorów w celu wyeliminowania zakłóceń odnawialnych źródeł energii o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji i zagwarantowania stabilności sieci energii elektrycznej;</p> <p>b) państwa członkowskie zapewniają również priorytetowy dostęp lub gwarantowany dostęp do systemu sieciowego dla energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii;</p> <p>c) państwa członkowskie zapewniają, że o ile pozwala na to bezpieczna eksploatacja krajowego systemu elektroenergetycznego i w oparciu o przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria, przy wyborze instalacji wytwarzających energię elektryczną operatorzy systemów przesyłowych przyznają pierwszeństwo instalacjom wykorzystującym odnawialne źródła energii; państwa członkowskie zapewniają, by zostały przyjęte odpowiednie środki operacyjne dotyczące sieci i rynku, które zminimalizują ograniczenie energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii; jeżeli przyjmowane są ważne środki, które ograniczą występowanie energii z odnawialnych źródeł energii, aby zagwarantować bezpieczeństwo krajowego systemu energii elektrycznej oraz bezpieczeństwo dostaw energii, państwa członkowskie zapewniają, by odpowiedzialni operatorzy systemów zgłaszali właściwym organom regulacyjnym zastosowanie tych środków i wskazywali działania naprawcze, które zamierzają podjąć w celu zapobiegania nieodpowiednim ograniczeniom;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. W zależności od swojej oceny, włączonej do zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu na podstawie załącznika I do rozporządzenia [w sprawie zarządzania] i dotyczącej konieczności budowy nowej infrastruktury na potrzeby systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia wykorzystującego odnawialne źródła energii w celu osiągnięcia celu unijnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie podejmują, w stosownych przypadkach, kroki na rzecz rozbudowy lokalnej infrastruktury ogrzewania w celu dostosowania się do rozwoju produkcji energii do ogrzewania i chłodzenia z wielkich instalacji wykorzystujących biomasę, energię słoneczną i geotermalną.</p>	<p>d) państwa członkowskie zapewniają, by wynagrodzenie za energię ze źródeł odnawialnych odbywało się na podstawie przejrzystych kryteriów, przy uwzględnieniu kosztów produkcji energii elektrycznej z paliw kopalnych w sieci elektroenergetycznej, do której zostanie wprowadzona energia ze źródeł odnawialnych, zwłaszcza w małych systemach wydzielonych, eliminując zakłócenia spowodowane przez wsparcie czy korzyści przyznawane ewentualnie konwencjonalnej produkcji i systemom dostaw energii pochodzącej z paliw kopalnych, tak aby uniknąć zaburzeń sprzyjających produkcji energii z paliw kopalnych ze szkodą dla energii ze źródeł odnawialnych;</p> <p>e) zakładom produkującym energię elektryczną ze źródeł odnawialnych głównie na własny użytek, przede wszystkim w sektorze mieszkalnictwa, należy zapewnić wprowadzenie nadwyżek energii do sieci publicznej, z ograniczeniem mocy i energii w zależności od rzeczywistego zużycia, ułatwić procedury wydawania zezwoleń oraz zagwarantować sprawiedliwe wynagrodzenie za energię w oparciu o cenę energii elektrycznej dostarczanej konsumentowi.</p> <p>2. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie oceniają konieczność rozszerzenia istniejącej infrastruktury sieci gazowniczej, aby ułatwić integrację gazu z odnawialnych źródeł energii.</p> <p>3. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie oceniają konieczność rozbudowy istniejącej infrastruktury sieci paliw transportowych, aby ułatwić integrację paliw z odnawialnych źródeł energii.</p> <p>4. W zależności od swojej oceny, włączonej do zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu na podstawie załącznika I do rozporządzenia [w sprawie zarządzania] i dotyczącej możliwości i celowości budowy nowej infrastruktury na potrzeby systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia wykorzystującego odnawialne źródła energii w celu osiągnięcia celu unijnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie podejmują, w stosownych przypadkach, kroki na rzecz rozbudowy infrastruktury wykorzystującej energię termalną (na przykład w postaci lokalnej infrastruktury ogrzewania) w celu dostosowania się do rozwoju produkcji energii do ogrzewania i chłodzenia z wielkich instalacji wykorzystujących biomasę, energię słoneczną i geotermalną.</p>

Uzasadnienie

Odnośnie do artykułu 20 ustęp 2

Proponuje się zachować ustęp z poprzedniej dyrektywy, który daje pierwszeństwo energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w dostępie, przesyłce i produkcji.

Odnosnie do artykułu 20 ustęp 3

Tak jak w przypadku biogazu, ułatwia to wprowadzenie jakiegokolwiek paliwa ze źródeł odnawialnych do infrastruktury dystrybucji paliw transportowych.

Odnosnie do artykułu 20 ustęp 4

Unika się terminu „konieczność”, który wydaje się sugerować, że systemy lokalnego ogrzewania i chłodzenia są jedynym sposobem, aby osiągnąć cele UE.

Poprawka 17

Dodać nowy artykuł po artykule 20

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Przedsiębiorstwa i rozwój technologiczny</p> <p>1. Obecnie Unia Europejska zajmuje wiodącą pozycję pod względem technologicznym i biznesowym w dziedzinie odnawialnych źródeł energii, z uwagi na konkurencyjność naszych przedsiębiorstw produkcyjnych i usługowych, poczynając od producentów sprzętu przez konsultantów, po instalatorów, serwisantów i instytucje finansowe.</p> <p>Priorytetowym celem Komisji jest umocnienie i rozbudowanie tej pozycji do roku 2030.</p> <p>2. Zarówno Komisja, jak i państwa członkowskie przeznaczają co najmniej 15 % wszystkich swoich funduszy na wspieranie energii ze źródeł odnawialnych na działania mające na celu zwiększenie zdolności produkcyjnych i poprawę konkurencyjności przedsiębiorstw, zwłaszcza w zakresie ich rozwoju technologicznego.</p> <p>Podobnie jak w przypadku europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Komisja Europejska powinna stworzyć mechanizmy, które uwzględniając różne czynniki i okoliczności, pozwalałyby regionom lub państwom członkowskim, w których tempo zaawansowania prac w tej konkretnej dziedzinie uważa się za większe niż przeciętne, zachęcać do odnawialnych źródeł energii na swoim obszarze.</p> <p>3. Aby utrzymać tę pozycję, państwa członkowskie i Komisja Europejska powinny ustanowić następujące priorytety, bez uszczerbku dla innych:</p> <p>A) technologia:</p> <p>(i) stałe zmniejszanie kosztów inwestycyjnych i operacyjnych obejmujących, między innymi, technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT);</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(ii) zwiększenie produkcji energii i zdolności adaptacji infrastruktury do wymogów różnych konsumentów;</p> <p>(iii) bez uszczerbku dla innych technologii, szczególnego znaczenia nabiorą ogniwa fotowoltaiczne, przechowywanie energii, pompy ciepłe, biopaliwa trzeciej generacji i energia morska;</p> <p>(iv) zdolność zarządzania produkcją energii ze źródeł odnawialnych oraz jej przesyłem;</p> <p>(v) wdrażanie małych i dużych ulepszeń technologicznych w odniesieniu do wszystkich procesów i łańcuchów wartości w sektorze energii ze źródeł odnawialnych;</p> <p>B) przedsiębiorstwa:</p> <p>(i) tworzenie i upowszechnianie różnych instrumentów finansowych;</p> <p>(ii) poprawa wewnętrznych procesów biznesowych przez ukierunkowanie ich zgodnie z interesami i oczekiwaniami obecnych lub potencjalnych klientów, poprawa badań rynku i badań marketingowych;</p> <p>(iii) ułatwianie wymiany metod i sposobów pracy między przedsiębiorstwami z różnych państw członkowskich, zachęcanie do zawierania długoterminowych umów handlowych oraz zwiększenie rozmiaru i potencjału przedsiębiorstw;</p> <p>(iv) ułatwianie przepływu informacji między przedsiębiorstwami, uczelniami i ośrodkami technologicznymi.</p> <p>4. We współpracy z państwami członkowskimi Komisja opracuje specjalną strategię w tej dziedzinie przed 31.12.2018 r., w której określi priorytetowe kierunki, a także wąskie gardła, możliwości i działania publiczne w perspektywie najbliższych dziesięciu lat, w zależności od rozwoju sytuacji w różnych sektorach energii odnawialnej i na różnych obszarach geograficznych.</p> <p>5. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie oceniają konieczność rozbudowy infrastruktury magazynowania energii elektrycznej, aby zwiększyć udział energii ze źródeł odnawialnych.</p>

Uzasadnienie

Odnośnie do ustępów 1–4

Uważa się za nie na miejscu, że w dyrektywie europejskiej całkowicie pominięto bezpośrednie i wyraźne odniesienie do tych niezwykle istotnych kwestii (przedsiębiorstwa i rozwój technologiczny), zwłaszcza w porównaniu z tym, jak szczegółowo rozpatruje się inne kwestie.

Odnośnie do ustępu 5

Wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych nie można oddzielić od potrzeby infrastruktury magazynowania. Potrzeba ta jest szczególnie pilna w takich regionach, jak regiony wyspiarskie i najbardziej oddalone, które charakteryzują się mikrosystemami wydzielonymi.

Poprawka 18

Artykuł 22 ustęp 1

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie zapewniają społecznościom energetycznym prawo do wytwarzania, zużywania, magazynowania i sprzedaży energii ze źródeł odnawialnych, w tym w drodze umów zakupu energii elektrycznej, bez obciążenia ich nieproporcjonalnymi procedurami i opłatami nieodzwierciedlającymi kosztów.</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy społecznością energetyczną działającą w zakresie energii odnawialnej jest MŚP lub organizacja non-profit, których udziałowcy lub członkowie współpracują w zakresie wytwarzania, dystrybucji, magazynowania lub dostaw energii ze źródeł odnawialnych i która spełnia co najmniej cztery z następujących kryteriów:</p> <p>a) udziałowcy lub członkowie są osobami fizycznymi, organami lokalnymi, w tym gminnymi, lub MŚP działającymi w dziedzinie energii odnawialnej;</p> <p>b) co najmniej 51 % udziałowców lub członków posiadających prawa głosu w danej jednostce jest osobami fizycznymi;</p> <p>c) co najmniej 51 % udziałów i praw uczestnictwa w jednostce jest własnością członków lokalnych, tj. przedstawicieli lokalnych interesów publicznych lub prywatnych lokalnych interesów społeczno-gospodarczych bądź obywateli bezpośrednio zainteresowanych działalnością społeczności i jej skutkami;</p> <p>d) co najmniej 51 % miejsc w zarządzie lub organach zarządzających jednostki jest zarezerwowane dla członków lokalnych, tj. przedstawicieli lokalnych interesów publicznych lub prywatnych lokalnych interesów społeczno-gospodarczych bądź obywateli bezpośrednio zainteresowanych działalnością społeczności i jej skutkami;</p> <p>e) w ciągu poprzednich 5 lat społeczność zainstalowała średnio rocznie nie więcej niż 18 MW mocy ze źródeł odnawialnych na potrzeby energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia oraz transportu.</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają społecznościom energetycznym prawo do wytwarzania, zużywania, magazynowania i sprzedaży energii ze źródeł odnawialnych, w tym w drodze umów zakupu energii elektrycznej, bez obciążenia ich nieproporcjonalnymi procedurami i opłatami nieodzwierciedlającymi kosztów.</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy społecznością energetyczną działającą w zakresie energii odnawialnej jest MŚP lub organizacja non-profit, których udziałowcy lub członkowie współpracują w zakresie wytwarzania, dystrybucji, magazynowania lub dostaw energii ze źródeł odnawialnych i która spełnia co najmniej cztery z następujących kryteriów:</p> <p>a) udziałowcy lub członkowie są osobami fizycznymi, organami regionalnymi lub lokalnymi, w tym gminnymi, lub MŚP działającymi w dziedzinie energii odnawialnej;</p> <p>b) co najmniej 51 % udziałowców lub członków posiadających prawa głosu w danej jednostce jest osobami fizycznymi;</p> <p>c) co najmniej 51 % udziałów i praw uczestnictwa w jednostce jest własnością członków lokalnych, tj. przedstawicieli lokalnych interesów publicznych lub prywatnych lokalnych interesów społeczno-gospodarczych bądź obywateli bezpośrednio zainteresowanych działalnością społeczności i jej skutkami;</p> <p>d) co najmniej 51 % miejsc w zarządzie lub organach zarządzających jednostki jest zarezerwowane dla członków lokalnych, tj. przedstawicieli lokalnych interesów publicznych lub prywatnych lokalnych interesów społeczno-gospodarczych bądź obywateli bezpośrednio zainteresowanych działalnością społeczności i jej skutkami;</p> <p>e) w ciągu poprzednich 5 lat społeczność zainstalowała średnio rocznie nie więcej niż 30 MW mocy ze źródeł odnawialnych na potrzeby energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia oraz transportu.</p>

Uzasadnienie

Lokalne społeczności energetyczne działające w zakresie energii ze źródeł odnawialnych mogą być istotnym narzędziem umacniania zrównoważonej lokalnej produkcji energii. Władze regionalne również mogą odegrać istotną rolę w tym kontekście, a próg wielkości produkcji energii dla tych społeczności nie powinien być zbyt restrykcyjny.

Poprawka 19

Artykuł 23

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. W celu ułatwienia upowszechnienia energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ciepłowniczym i chłodniczym każde państwo członkowskie dąży do podnoszenia o co najmniej 1 punkt procentowy (pp) rocznie udziału dostaw energii odnawialnej do instalacji grzewczych i chłodniczych, wyrażonego jako krajowy udział w zużyciu energii końcowej i obliczonego według metodyki opisanej w art. 7.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą opracować i ogłosić, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, wykaz środków i podmiotów wykonawczych, takich jak dostawcy paliw, które przyczynią się do wzrostu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Wzrost, o którym mowa w ust. 1, można osiągnąć, stosując jeden lub więcej następujących wariantów:</p> <p>a) fizyczne wprowadzanie energii odnawialnej do energii i paliw energetycznych dostarczanych na potrzeby ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>b) bezpośrednie środki ograniczające zużycie paliw kopalnych, takie jak instalacja wysokosprawnych systemów ogrzewania i chłodzenia w budynkach lub wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych w przemysłowych procesach grzewczych i chłodniczych;</p> <p>c) pośrednie środki ograniczające zużycie paliw kopalnych objęte zbywalnymi certyfikatami potwierdzającymi przestrzeganie zobowiązania poprzez wspieranie pośrednich środków ograniczających przez inny podmiot gospodarczy, taki jak niezależny instalator technologii odnawialnych lub przedsiębiorstwo usług energetycznych (ESCO) świadczące usługi w zakresie instalacji wykorzystujących energie odnawialne.</p>	<p>1. W celu ułatwienia upowszechnienia energii ze źródeł odnawialnych lub ciepła i chłodu odpadowego w sektorze ciepłowniczym i chłodniczym każde państwo członkowskie dąży do podnoszenia o co najmniej 1 punkt procentowy (pp) rocznie udziału dostaw energii odnawialnej lub ciepła i chłodu odpadowego do instalacji grzewczych i chłodniczych, wyrażonego jako krajowy udział w zużyciu energii końcowej i obliczonego według metodyki opisanej w art. 7.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą opracować i ogłosić, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, wykaz środków i podmiotów współpracujących, takich jak dostawcy energii, które przyczynią się do realizacji i oceny wzrostu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Wzrost, o którym mowa w ust. 1, osiągnie się, stosując:</p> <p>a) fizyczne wprowadzanie nowej energii odnawialnej z systemów ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>b) procesy bezpośrednio związane z budynkami i przemysłem lub niektóre procesy w sektorze pierwotnym;</p> <p>c) inne środki polityczne o oddziaływaniu równoważnym do wielkości przewidzianych w ust. 1, np. krajowe środki fiskalne lub inne zachęty gospodarcze.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. Państwa członkowskie mogą korzystać z utrwalonych struktur w ramach krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej, o których mowa w art. 7 dyrektywy 2012/27/UE, w celu wdrażania i monitorowania środków, o których mowa w ust. 2.</p>	<p>4. Różne środki, które należy wdrożyć, powinny uwzględniać, że:</p> <p>a) rynek ogrzewania i chłodzenia jest bardzo rozdrobniony i zależy od rodzaju konsumenta, stopnia centralizacji, poprzednio używanego paliwa itp.</p> <p>b) przewycięzanie przeszkód na drodze do bardziej efektywnego i zrównoważonego ogrzewania i chłodzenia będzie wymagało działań na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, w sprzyjających ramach europejskich.</p> <p>Dzięki temu państwa członkowskie będą mogły stosować lub opracować:</p> <p>a) inicjatywy na rzecz poprawy finansowania i rentowności:</p> <p>(i) zbywalne certyfikaty potwierdzające przestrzeganie zobowiązania poprzez wspieranie pośrednich środków ograniczających przez inny podmiot gospodarczy, taki jak niezależny instalator technologii odnawialnych lub przedsiębiorstwo usług energetycznych (ESCO) świadczące usługi w zakresie instalacji wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych;</p> <p>(ii) przegląd ustawodawstwa regulującego prawa rzeczowe w celu wypracowania sposobu podziału korzyści z usprawnień związanych z energią ze źródeł odnawialnych między właścicieli i najemców lub lokatorów budynków wielorodzinnych;</p> <p>(iii) wspieranie podmiotów lokalnych i regionalnych, które mogą poprawić opłacalność inwestycji w zastosowanie energii ze źródeł odnawialnych do ogrzewania i chłodzenia przez łączenie pojedynczych projektów w większe pakiety inwestycyjne (agregaty);</p> <p>(iv) ustanowienie punktu kompleksowej obsługi dla doradztwa w zakresie inwestycji (obejmującego usługi doradcze, wsparcie w opracowaniu projektów i finansowanie projektów);</p> <p>(v) zachęcanie banków detalicznych do oferowania produktów dostosowanych do renowacji prywatnie wynajmowanych budynków (np. kredyty hipoteczne z odroczoną płatnością, pożyczki terminowe), które mogłyby uzyskiwać wsparcie ze środków publicznych;</p> <p>(vi) unikać się będzie bezpośrednich dotacji na inwestycje, chyba że instalacja ma pewną wartość dodaną, jak innowacje, wysoka wydajność, możliwość powielania itp.;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>b) <i>inicjatywy mające na celu poprawę wiedzy społeczeństwa i zaufania do technologii i dostawców:</i></p> <ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="863 412 1412 551"><i>(i) wykorzystywanie kontroli kotłów do udzielania informacji o świadczeniach na rzecz systemów wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych przy wymianie istniejących systemów ogrzewania i chłodzenia;</i><li data-bbox="863 645 1412 869"><i>(ii) stworzenie i reklamowanie stron internetowych z cenami (a także informacjami o ochronie środowiska, technicznej dostępności i niezawodności itp.), narzędzi porównujących z perspektywy całego życia, by pomóc potencjalnym lub obecnym konsumentom w podjęciu decyzji o najbardziej interesującym wyposażeniu, instalacji, dostawcy paliwa itp.;</i><li data-bbox="863 963 1412 1102"><i>(iii) ustanowienie i reklamowanie przejrzystych mechanizmów rozwiązywania sporów między użytkownikami a dostawcami, aby zachęcać do oferowania lepszych usług i zwiększać zaufanie potencjalnych klientów;</i><li data-bbox="863 1196 1412 1335"><i>(iv) opracowanie długofalowych kampanii komunikacyjnych i reklamowych określonych w zależności od typu potencjalnego konsumenta, wybranej technologii odnawialnej lub zainteresowanych stron sektora;</i> <p>c) <i>inicjatywy mające na celu wspomaganie przedsiębiorstw zajmujących się instalacją, eksploatacją i konserwacją:</i></p> <ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="863 1608 1412 1800"><i>(i) bez uszczerbku dla innych inicjatyw w zakresie rozwoju technologicznego wdrożenie sektorowych posiedzeń okrągłego stołu między ośrodkami technologicznymi, producentami wyposażenia, firmami inżynieryjnymi i instalacyjnymi, aby pomóc tym ostatnim w ulepszeniu swoich usług i produktów;</i><li data-bbox="863 1895 1412 2116"><i>(ii) praca z zainteresowanymi stronami (w szczególności takimi podmiotami jak konsumenci, instalatorzy lub stowarzyszenia architektów) w celu ich segmentacji i zwiększenia zainteresowania, świadomości i priorytetów związanych z energią ze źródeł odnawialnych, aby zainspirować do potrzebnych szeroko zakrojonych kampanii komunikacyjnych;</i>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Podmioty wyznaczone na podstawie ust. 2 wnoszą wymierny i możliwy do zweryfikowania wkład i składają co roku, począwszy od dnia 30 czerwca 2021 r., organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania dotyczące:</p> <p>a) całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>b) całkowitej ilości energii odnawialnej dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>c) udziału energii odnawialnej w całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>d) rodzaju odnawialnego źródła energii.</p>	<p>d) inicjatywy na rzecz wzmocnienia sektora:</p> <p>(i) utrwalone struktury w ramach krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej, o których mowa w art. 7 dyrektywy 2012/27/UE, w celu wdrażania i monitorowania środków, o których mowa w ustępie 2;</p> <p>(ii) wspieranie władz lokalnych i regionalnych w przygotowaniu strategii promujących ogrzewanie i chłodzenie oparte na źródłach odnawialnych.</p> <p>5. Podmioty wyznaczone na podstawie ust. 2 wnoszą wymierny i możliwy do zweryfikowania wkład i składają co roku, począwszy od dnia 30 czerwca 2021 r., organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania dotyczące:</p> <p>a) całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>b) całkowitej ilości energii odnawialnej lub ciepła i chłodu odpadowego dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>c) udziału energii odnawialnej lub ciepła i chłodu odpadowego w całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia; oraz</p> <p>d) rodzaju odnawialnego źródła energii i podstawowej charakterystyki istniejących urządzeń wykorzystywanych do ogrzewania i chłodzenia w poszczególnych punktach zużycia.</p>

Uzasadnienie

Odnosnie do artykułu 23 ustępy 1, 3, 5

Istotne jest, by przewidzieć włączenie do sektora ogrzewania i chłodzenia nie tylko energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, lecz również nadwyżki ciepła oraz produktów odpadowych. Jest to istotne ze względu na cele zastąpienia paliw kopalnych oraz zmniejszania zużycia energii pierwotnej. Jeśli założone cele mają zostać zrealizowane, ważne jest też, aby istniała możliwość wyboru zachęt gospodarczych i środków polityki fiskalnej.

Odnosnie do artykułu 23 ustęp 2:

Korekta ta jest po prostu wyjaśnieniem znaczenia tych podmiotów. Zaopatrzenie w energię jest koncepcją, która obejmuje więcej niż tylko paliwo. W rzeczywistości energii można dostarczać za pośrednictwem paliwa, energii elektrycznej lub energii słonecznej.

Odnosnie do artykułu 23 ustęp 4

Ogrzewanie i chłodzenie jest bardzo ważną kwestią w UE. W ubiegłym roku Komisja opublikowała na ten temat konkretną strategię. Wiele z tych założeń nie zostało uwzględnionych w niniejszej dyrektywie, zatem je przywołujemy. Poza tym wprowadzamy pewne nowe pomysły, takie jak unikanie bezpośrednich dotacji lub budowanie zaufania konsumentów.

Odnosnie do artykułu 23 ustęp 5

W celu uzyskania lepszej wiedzy na temat sektora i możliwości przyszłego rozwoju, niezbędna jest znajomość stanu i charakterystyki istniejących urządzeń. Informacje te mogą być gromadzone przez dostawcę paliwa, co umożliwi weryfikację danych zarejestrowanych przez administrację.

Poprawka 20

Artykuł 24 ustęp 4

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) – COM(2016) 767 final – 2016/0382 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie ustanawiają niezbędne środki zapewniające niedyskryminacyjny dostęp do systemów lokalnego ogrzewania lub chłodzenia w przypadku ciepła lub chłodu wytwarzanego z odnawialnych źródeł energii oraz w przypadku ciepła lub chłodu odpadowego. Niedyskryminacyjny dostęp umożliwia bezpośrednie dostarczanie energii cieplnej lub chłodniczej z takich źródeł do odbiorców podłączonych do systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia przez dostawców innych niż operator systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia.</p>	<p>Państwa członkowskie ustanawiają niezbędne środki zapewniające uregulowany dostęp do systemów lokalnego ogrzewania lub chłodzenia w przypadku ciepła lub chłodu wytwarzanego z odnawialnych źródeł energii oraz w przypadku ciepła lub chłodu odpadowego. Taki dostęp umożliwia dostarczanie energii cieplnej lub chłodniczej z takich źródeł do systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia przez dostawców innych niż operator systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia.</p>

Uzasadnienie

Ogólne prawo stron trzecich do sprzedaży energii do ogrzewania lub chłodzenia bezpośrednio użytkownikom końcowym miałyby efekt przeciwny do zamierzonego i nie byłoby opłacalne. Tworzyłyby niepewność w zakresie inwestycji i niejasności w zakresie długoterminowej odpowiedzialności. Rozdzielanie sieci i działań dostawczych zwiększa koszty ponoszone przez użytkowników końcowych.

Poprawka 21

Motyw 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona) – COM(2016) 861 final

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Ścisłsza integracja rynkowa i migracja w stronę wytwarzania energii elektrycznej w oparciu o mniej stabilne źródła wymaga zwiększenia wysiłków w celu koordynacji krajowych polityk energetycznych z sąsiadującymi krajami oraz wykorzystania szans, jakie niesie transgraniczny obrót energią elektryczną.</p>	<p>Ścisłsza integracja rynkowa i migracja w stronę wytwarzania energii elektrycznej w oparciu o mniej stabilne źródła wymaga zwiększenia wysiłków w celu koordynacji krajowych polityk energetycznych z sąsiadującymi krajami oraz wykorzystania szans, jakie niesie transgraniczny obrót energią elektryczną, przy zapewnieniu jednakowych warunków konkurencji oraz poszanowaniu zasady wzajemności.</p>

Uzasadnienie

Uczestnictwo państw trzecich w wewnętrznym rynku energii elektrycznej UE może mieć istotne znaczenie dla niektórych państw członkowskich. Dlatego bardzo istotne jest zapewnienie zasady jednakowych warunków konkurencji w handlu z państwami trzecimi, a także równoległych warunków dostępu do rynku (zasada wzajemności).

Poprawka 22

Motyw 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona) – COM (2016) 861 final

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Podstawowe zasady rynkowe powinny przewidywać, że podstawę ustalania cen energii elektrycznej powinno stanowić prawo popytu i podaży. Ceny te powinny sygnalizować, kiedy potrzebna jest energia elektryczna, zapewniając zorientowane rynkowo zachęty do inwestowania w elastyczne źródła, takie jak elastyczne wytwarzanie energii elektrycznej, połączenia wzajemne, odpowiedź odbioru lub magazynowanie.</p>	<p>Podstawowe zasady rynkowe powinny przewidywać, że podstawę ustalania cen energii elektrycznej powinno stanowić prawo popytu i podaży. Ceny te powinny sygnalizować, kiedy potrzebna jest energia elektryczna, zapewniając zorientowane rynkowo zachęty do inwestowania w elastyczne źródła, takie jak elastyczne wytwarzanie energii elektrycznej, połączenia wzajemne, odpowiedź odbioru lub magazynowanie. <i>Dążąc do powyższych celów, państwa członkowskie powinny stopniowo odchodzić od regulacji cen.</i></p>

Uzasadnienie

W wielu państwach członkowskich ceny energii elektrycznej nie podlegają zasadom podaży i popytu, ale są regulowane przez organy publiczne. Regulacja cen może ograniczać rozwój skutecznej konkurencji, hamować inwestycje i pojawianie się nowych uczestników rynku. Nowa struktura rynku ma na celu zagwarantowanie, by ceny dostaw były pozbawione jakiegokolwiek ingerencji państwa. Zasadniczo popiera się proponowane przez KE odejście od regulacji cen, jednakże należy to robić stopniowo.

Poprawka 23

Motyw 25

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona) – COM(2016) 864 final

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wszyscy konsumenci powinni mieć możliwość czerpania korzyści z bezpośredniego uczestnictwa w rynku, w szczególności poprzez dostosowywanie swojego zużycia energii w odpowiedzi na sygnały rynkowe, a w zamian za to korzystanie z niższych cen energii lub otrzymywanie innych zachęt finansowych. Korzyści z takiego aktywnego uczestnictwa będą prawdopodobnie z czasem wzrastać, wraz ze wzrostem konkurencyjności pojazdów elektrycznych, pomp ciepła i innych obciążeń elastycznych. Konsumentom należy umożliwić uczestniczenie we wszystkich formach odpowiedzi odbioru, a zatem powinni mieć oni możliwość zdecydowania się na korzystanie z inteligentnych systemów pomiarowych oraz na zawieranie umów opartych na dynamicznych cenach energii elektrycznej. Dzięki temu mogliby dostosowywać swoje zużycie do sygnałów cenowych w czasie rzeczywistym, odzwierciedlających wartość i koszt energii elektrycznej lub transportu w różnych okresach, przy czym państwa członkowskie powinny zapewnić racjonalny poziom narażenia konsumentów na ryzyko w zakresie cen hurtowych. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, by konsumenci, którzy postanowili nie uczestniczyć aktywnie w rynku, nie byli za to sankcjonowani; należy raczej w sposób najlepiej odpowiadający warunkom rynku krajowego ułatwić im dokonywanie świadomego wyboru spośród dostępnych im opcji.</p>	<p>Wszyscy konsumenci powinni mieć możliwość czerpania korzyści z bezpośredniego uczestnictwa w rynku, w szczególności poprzez dostosowywanie swojego zużycia energii w odpowiedzi na sygnały rynkowe, a w zamian za to korzystanie z niższych cen energii lub otrzymywanie innych zachęt finansowych. Korzyści z takiego aktywnego uczestnictwa będą prawdopodobnie z czasem wzrastać, wraz ze wzrostem konkurencyjności pojazdów elektrycznych, pomp ciepła i innych obciążeń elastycznych. Konsumentom należy umożliwić uczestniczenie we wszystkich formach odpowiedzi odbioru, a zatem powinni mieć oni możliwość zdecydowania się na korzystanie z inteligentnych systemów pomiarowych oraz na zawieranie umów opartych na dynamicznych cenach energii elektrycznej. Dzięki temu mogliby dostosowywać swoje zużycie do sygnałów cenowych w czasie rzeczywistym, odzwierciedlających wartość i koszt energii elektrycznej lub transportu w różnych okresach, przy czym państwa członkowskie powinny zapewnić racjonalny poziom narażenia konsumentów na ryzyko w zakresie cen hurtowych. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, by konsumenci, którzy postanowili nie uczestniczyć aktywnie w rynku, nie byli za to sankcjonowani; należy raczej w sposób najlepiej odpowiadający warunkom rynku krajowego ułatwić im dokonywanie świadomego wyboru spośród dostępnych im opcji. Władze krajowe, regionalne i lokalne powinny stworzyć konieczne warunki ramowe, aby konsumenci mogli mieć dostęp do szczegółowych informacji na temat warunków i możliwości udziału w rynku. Państwa członkowskie powinny także zapewnić szczególne środki ukierunkowane na tych konsumentów, którzy są najbardziej narażeni na ryzyko ubóstwa energetycznego, aby zapewnić ich aktywny udział w rynku, chronić ich prawo do dostępu do energii i umożliwić im korzystanie z innowacyjnych technologii, które zmniejszają zużycie przez nich energii.</p>

Uzasadnienie

Poprawka ta dodaje przepis, zgodnie z którym wszystkie organy władz zachęcają konsumentów do udziału w rynku i muszą dopilnować, by mieli dostęp do szczegółowych informacji na temat warunków i możliwości tego udziału.

Poprawka 24

Motyw 30

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona) – COM(2016) 864 final

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Technologie w zakresie rozproszonego wytwarzania energii oraz umocnienie pozycji konsumentów sprawiły, że energetyka obywatelska i kooperatywy energetyczne stały się skutecznym i opłacalnym sposobem zaspokojenia potrzeb i oczekiwań obywateli dotyczących źródeł energii, usług i zaangażowania podmiotów lokalnych. Energetyka obywatelska oferuje wszystkim konsumentom możliwość włączenia się i posiadania bezpośredniego udziału w produkcji, zużyciu lub rozdzielaniu energii w należącej do społeczności sieci na ograniczonym geograficznie obszarze, która może działać jako system wydzielony lub być przyłączona do publicznej sieci dystrybucyjnej. Inicjatywy w zakresie energetyki obywatelskiej zorientowane są przede wszystkim na zapewnienie swoim członkom lub udziałowcom przystępnej cenowo energii szczególnego rodzaju, takiej jak energia ze źródeł odnawialnych, w odróżnieniu od tradycyjnych spółek energetycznych, w których priorytetem jest osiągnięcie zysku. Dzięki bezpośredniej interakcji z konsumentami inicjatywy w zakresie energetyki obywatelskiej wykazują potencjał w ułatwianiu wprowadzania nowych technologii i wzorców zużycia, w tym inteligentnych sieci dystrybucyjnych i odpowiedzi odbioru, w sposób zintegrowany. Energetyka obywatelska może również przyczynić się do zwiększenia efektywności energetycznej na szczeblu gospodarstw domowych oraz pomóc w zwalczaniu ubóstwa energetycznego poprzez zmniejszenie zużycia i obniżenie cen dostaw. Energetyka obywatelska umożliwia także uczestniczenie w rynku energii pewnym grupom konsumentów będących gospodarstwami domowymi, które w przeciwnym razie nie mogłyby skorzystać z takiej opcji. Inicjatywy tego typu, które zrealizowano z sukcesem, przyniosły danej społeczności korzyści ekonomiczne, społeczne oraz w zakresie ochrony środowiska, wykraczające poza same zyski osiągnięte dzięki świadczeniu usług energetycznych. Lokalne społeczności energetyczne powinny mieć możliwość działania na rynku w warunkach równych szans, bez zakłócania konkurencji. Konsumenty będący gospodarstwami domowymi powinni mieć możliwość dobrowolnego uczestniczenia w inicjatywie w zakresie energetyki obywatelskiej, jak również możliwość zrezygnowania z udziału w takiej inicjatywie, bez jednoczesnej utraty dostępu do zarządzanej przez nią sieci lub przysługujących im jako konsumentom praw. Dostęp do sieci lokalnej społeczności energetycznej powinien być przyznawany na sprawiedliwych i odzwierciedlające koszty warunkach.</p>	<p>Technologie w zakresie rozproszonego wytwarzania energii oraz umocnienie pozycji konsumentów sprawiły, że energetyka obywatelska i kooperatywy energetyczne stały się skutecznym i opłacalnym sposobem zaspokojenia potrzeb i oczekiwań obywateli dotyczących źródeł energii, usług i zaangażowania podmiotów lokalnych. Energetyka obywatelska oferuje wszystkim konsumentom możliwość włączenia się i posiadania bezpośredniego udziału w produkcji, zużyciu lub rozdzielaniu energii w należącej do społeczności sieci na ograniczonym geograficznie obszarze, która może działać jako system wydzielony lub być przyłączona do publicznej sieci dystrybucyjnej. Inicjatywy w zakresie energetyki obywatelskiej zorientowane są przede wszystkim na zapewnienie swoim członkom lub udziałowcom przystępnej cenowo energii szczególnego rodzaju, takiej jak energia ze źródeł odnawialnych, w odróżnieniu od tradycyjnych spółek energetycznych, w których priorytetem jest osiągnięcie zysku. Dzięki bezpośredniej interakcji z konsumentami inicjatywy w zakresie energetyki obywatelskiej wykazują potencjał w ułatwianiu wprowadzania nowych technologii i wzorców zużycia, w tym inteligentnych sieci dystrybucyjnych i odpowiedzi odbioru, w sposób zintegrowany. Energetyka obywatelska może również przyczynić się do zwiększenia efektywności energetycznej na szczeblu gospodarstw domowych oraz pomóc w zwalczaniu ubóstwa energetycznego poprzez zmniejszenie zużycia i obniżenie cen dostaw. Energetyka obywatelska umożliwia także uczestniczenie w rynku energii pewnym grupom konsumentów będących gospodarstwami domowymi, które w przeciwnym razie nie mogłyby skorzystać z takiej opcji. Inicjatywy tego typu, które zrealizowano z sukcesem, przyniosły danej społeczności korzyści ekonomiczne, społeczne oraz w zakresie ochrony środowiska, wykraczające poza same zyski osiągnięte dzięki świadczeniu usług energetycznych. Lokalne społeczności energetyczne powinny, zgodnie z jasno określonymi zasadami, mieć możliwość działania na rynku w warunkach równych szans, na wyraźnie określonych zasadach, bez zakłócania konkurencji. Konsumenty będący gospodarstwami domowymi powinni mieć możliwość dobrowolnego uczestniczenia w inicjatywie w zakresie energetyki obywatelskiej, jak również możliwość zrezygnowania z udziału w takiej inicjatywie, bez jednoczesnej utraty dostępu do zarządzanej przez nią sieci lub przysługujących im jako konsumentom praw. Dostęp do sieci lokalnej społeczności energetycznej powinien być przyznawany na sprawiedliwych i odzwierciedlające koszty warunkach.</p>

Uzasadnienie

Lokalne społeczności energetyczne mogą być skutecznym sposobem zarządzania energią na poziomie lokalnym. W celu promowania powstawania społeczności oraz ich udziału w rynku energii elektrycznej bardzo ważna jest odpowiednia regulacja prawna określająca wyraźne zasady działania społeczności na rynku energetycznym.

Poprawka 25

Motyw 38

Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona) – COM(2016) 864 final

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W następstwie wprowadzenia inteligentnych systemów pomiarowych w państwach członkowskich opracowano lub opracowuje się obecnie różne modele zarządzania danymi. Niezależnie od modelu zarządzania danymi ważne jest, by państwa członkowskie ustanowiły przejrzyste zasady, zgodnie z którymi dostęp do danych można uzyskać na niedyskryminacyjnych warunkach, i które zapewniają najwyższy poziom bezpieczeństwa cybernetycznego i ochrony danych, jak również bezstronność podmiotów przetwarzających dane.</p>	<p>W następstwie wprowadzenia inteligentnych systemów pomiarowych w państwach członkowskich opracowano lub opracowuje się obecnie różne modele zarządzania danymi. Niezależnie od modelu zarządzania danymi ważne jest, by państwa członkowskie ustanowiły przejrzyste zasady, zgodnie z którymi dostęp do danych można uzyskać na niedyskryminacyjnych warunkach, i które zapewniają najwyższy poziom bezpieczeństwa cybernetycznego i ochrony danych, jak również bezstronność podmiotów przetwarzających dane. Aby można było zaangażować konsumentów w reakcję popytu i zaoferować im system dynamicznych cen, muszą oni uzyskać od dystrybutorów swobodny dostęp do informacji na temat swojego godzinowego zużycia energii elektrycznej. Zaleca się, by taki dostęp do informacji był zapewniony dla wszystkich inteligentnych liczników energii elektrycznej oraz by został zainstalowany w przypadku wszystkich zakresów mocy przyłączeniowej.</p>

Uzasadnienie

Zapewnianie dostępu do informacji w odniesieniu do wszystkich inteligentnych liczników energii elektrycznej należy zalecić, nie zaś czynić go obowiązkowym, jego instalacja powinna jednak odnosić się do wszystkich zakresów mocy przyłączeniowej.

Poprawka 26

Motyw 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Europejską Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (wersja przekształcona) – COM(2016) 863 final, 2016/0378 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przewiduje się, że potrzeba koordynacji działań krajowych organów regulacyjnych jeszcze wzrośnie w nadchodzących latach. Europejski system energetyczny jest w trakcie najważniejszych od dziesięcioleci zmian. Większa integracja rynku i zmiana w kierunku bardziej zróżnicowanej produkcji energii elektrycznej wymagają zwiększenia wysiłków na rzecz skoordynowania z sąsiadami krajowych polityk energetycznych i wykorzystania możliwości w zakresie transgranicznego obrotu energią elektryczną.</p>	<p>Przewiduje się, że potrzeba koordynacji działań krajowych organów regulacyjnych jeszcze wzrośnie w nadchodzących latach. Europejski system energetyczny jest w trakcie najważniejszych od dziesięcioleci zmian. Większa integracja rynku i zmiana w kierunku bardziej zróżnicowanej produkcji energii elektrycznej wymagają zwiększenia wysiłków na rzecz skoordynowania z sąsiadami krajowych polityk energetycznych i wykorzystania możliwości w zakresie transgranicznego obrotu energią elektryczną. Ponadto niezbędne jest wzmocnienie krajowych organów regulacyjnych. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by ich krajowe organy regulacyjne były niezależne, a ich rola nie była ograniczana. Krajowe organy regulacyjne powinny dysponować wystarczającymi zasobami do prawidłowego funkcjonowania, w tym zasobami umożliwiającymi im pełne uczestnictwo we współpracy na szczeblu UE.</p>

Uzasadnienie

Z zadowoleniem przyjmuje się wzmocnienie koordynacji między państwami członkowskimi UE w sektorze energetycznym. Jednakże nie mniej ważna jest rola krajowego organu regulacyjnego każdego państwa członkowskiego UE. Ważne jest, aby zaznaczyć, że państwa członkowskie powinny zapewnić niezależność i brak ograniczania roli ich krajowych organów regulacyjnych. Ponadto niezbędne jest przeznaczenie wystarczających zasobów dla zapewnienia właściwego funkcjonowania krajowych organów regulacyjnych.

Poprawka 27

Artykuł 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Europejską Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (wersja przekształcona) – COM(2016) 863 final, 2016/0378 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Agencji można przydzielić dodatkowe zadania, przestrzegając ograniczeń dotyczących przekazywania uprawnień wykonawczych agencjom unijnym, w okolicznościach wyraźnie określonych przez Komisję w wytycznych przyjętych na podstawie art. 57 [wersja przekształcona rozporządzenia w sprawie wewnętrznego rynku energii elektrycznej zaproponowana w dokumencie COM(2016) 861/2] lub art. 23 rozporządzenia (WE) nr 715/2009 oraz w kwestiach związanych z celami, w jakich Agencja została ustanowiona.</p>	<p>Agencji można przydzielić dodatkowe zadania, przestrzegając ograniczeń dotyczących przekazywania uprawnień wykonawczych agencjom unijnym, w okolicznościach wyraźnie określonych przez Komisję w wytycznych przyjętych na podstawie art. 57 [wersja przekształcona rozporządzenia w sprawie wewnętrznego rynku energii elektrycznej zaproponowana w dokumencie COM(2016) 861/2] lub art. 23 rozporządzenia (WE) nr 715/2009 oraz w kwestiach związanych z celami, w jakich Agencja została ustanowiona.</p> <p>Komisja Europejska powinna zapewnić, aby Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) otrzymała odpowiednie upoważnienia umożliwiające jej występowanie do głównych organów państw członkowskich o informacje niezbędne do realizacji powierzonych jej zadań.</p>

Uzasadnienie

Dla sprawnej organizacji procesu pracy należy zapewnić, aby Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki otrzymała odpowiednie uprawnienia i upoważnienia umożliwiające operatywne pozyskiwanie informacji od głównych organów państw członkowskich niezbędnych do wykonania powierzonych zadań.

Poprawka 28

Artykuł 16 ustęp 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Europejską Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (wersja przekształcona) – COM(2016) 863 final, 2016/0378 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Agencja publikuje co roku sprawozdanie w sprawie wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 1. W sprawozdaniu tym Agencja wskazuje wszelkie przeszkody w dokończeniu budowy rynków wewnętrznych energii elektrycznej i gazu ziemnego.</p>	<p>Agencja publikuje co roku sprawozdanie w sprawie wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 1. Agencja publikuje co roku sprawozdanie w sprawie wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 1. W sprawozdaniu tym Agencja wskazuje wszelkie przeszkody w dokończeniu budowy rynków wewnętrznych energii elektrycznej i gazu ziemnego oraz przedstawia zalecenia.</p>

Uzasadnienie

Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki zostanie powierzona większa odpowiedzialność i zasoby, będzie ona posiadała większe uprawnienia w zakresie kwestii transgranicznych wymagających skoordynowanego podejścia. Dlatego dla państw członkowskich byłoby korzystne, gdyby Agencja przy składaniu sprawozdania w sprawie wyników monitorowania przedstawiała także ogólne zalecenia.

Poprawka 29

Motyw 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylającego dyrektywę 2005/89/WE – COM(2016) 862 final – 2016/0377 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Na podstawie wspomnianej wyżej wspólnej metody ENTSO-E powinna regularnie sporządzać i aktualizować regionalne scenariusze kryzysowe oraz określać w odniesieniu do każdego regionu najbardziej istotne rodzaje ryzyka, takie jak: ekstremalne warunki pogodowe, klęski żywiołowe, niedobory paliwa lub celowe ataki. Rozważając scenariusz kryzysowy związany z zakłóceniami w dostawach gazu, ryzyko zakłóceń w dostawach gazu należy oceniać na podstawie scenariuszy zakłóceń w infrastrukturze i dostawach gazu opracowanych przez europejską sieć operatorów systemów przesyłowych gazu zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu. Państwa członkowskie powinny ustanowić i aktualizować krajowe scenariusze kryzysowe na tej podstawie i zasadniczo co trzy lata. Scenariusze te powinny stanowić podstawę planów gotowości na wypadek zagrożeń. Przy identyfikacji ryzyka na szczeblu krajowym państwa członkowskie powinny również opisywać możliwe zagrożenia, jakie dostrzegają w odniesieniu do własności infrastruktury istotnej dla bezpieczeństwa dostaw, oraz ewentualne środki podjęte w celu wyeliminowania takiego ryzyka (takie jak ogólne lub sektorowe przepisy dotyczące kontrolowania inwestycji, specjalne uprawnienia niektórych udziałowców itp.), ze wskazaniem powodów, dla których ich zdaniem środki te są uzasadnione.</p>	<p>Na podstawie wspomnianej wyżej wspólnej metody ENTSO-E powinna regularnie sporządzać i aktualizować regionalne scenariusze kryzysowe oraz określać w odniesieniu do każdego regionu najbardziej istotne rodzaje ryzyka, takie jak: ekstremalne warunki pogodowe, klęski żywiołowe, niedobory paliwa lub celowe ataki. Rozważając scenariusz kryzysowy związany z zakłóceniami w dostawach gazu, ryzyko zakłóceń w dostawach gazu należy oceniać na podstawie scenariuszy zakłóceń w infrastrukturze i dostawach gazu opracowanych przez europejską sieć operatorów systemów przesyłowych gazu zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu. Zalecane jest przedstawianie i omawianie sytuacji energetyki w regionie w formatach współpracy regionalnej z identyfikacją możliwości i zagrożeń. Państwa członkowskie powinny ustanowić krajowe scenariusze kryzysowe na podstawie tych informacji i zasadniczo co trzy lata je aktualizować. Scenariusze te powinny stanowić podstawę planów gotowości na wypadek zagrożeń. Przy identyfikacji ryzyka na szczeblu krajowym państwa członkowskie powinny również opisywać możliwe zagrożenia, jakie dostrzegają w odniesieniu do własności infrastruktury istotnej dla bezpieczeństwa dostaw, oraz ewentualne środki podjęte w celu wyeliminowania takiego ryzyka (takie jak ogólne lub sektorowe przepisy dotyczące kontrolowania inwestycji, specjalne uprawnienia niektórych udziałowców itp.), ze wskazaniem powodów, dla których ich zdaniem środki te są uzasadnione.</p>

Uzasadnienie

Mile widziany i korzystny jest fakt, że ENTSO-E będzie regularnie sporządzać i aktualizować regionalne scenariusze kryzysowe oraz określać w odniesieniu do każdego regionu najbardziej istotne rodzaje ryzyka, takie jak: ekstremalne warunki pogodowe, klęski żywiołowe, niedobory paliwa lub celowe ataki. Jednakże ważne jest wzmacnianie współpracy regionalnej między państwami członkowskimi. Dla państw członkowskich byłoby korzystne, gdyby opracowanie ich krajowych scenariuszy kryzysowych było poprzedzone prezentacją i omówieniem na szczeblu regionalnym. Ułatwiłoby to państwom członkowskim lepszą identyfikację i rozumienie krajowych i regionalnych środków służących do bardziej skutecznego i sprawnego zarządzania kryzysowego.

Poprawka 30

Motyw 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylającego dyrektywę 2005/89/WE – COM(2016) 862 final – 2016/0377 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu zapewnienia wspólnego podejścia do kwestii zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi właściwy organ każdego państwa członkowskiego powinien sporządzić – po konsultacji z zainteresowanymi stronami – plan gotowości na wypadek zagrożeń. Plany powinny określać skuteczne, proporcjonalne i niedyskryminacyjne środki dla wszystkich ustalonych scenariuszy kryzysowych. Plany powinny zapewniać przejrzystość, zwłaszcza jeśli chodzi o warunki, w których można podjąć środki nierynkowe w celu złagodzenia sytuacji kryzysowych. Wszystkie planowane środki nierynkowe powinny być zgodne z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.</p>	<p>W celu zapewnienia wspólnego podejścia do kwestii zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi właściwy organ każdego państwa członkowskiego powinien sporządzić – po konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym również, w miarę możliwości, z władzami lokalnymi i regionalnymi – plan gotowości na wypadek zagrożeń. Plany powinny określać skuteczne, proporcjonalne i niedyskryminacyjne środki dla wszystkich ustalonych scenariuszy kryzysowych. Plany powinny zapewniać przejrzystość, zwłaszcza jeśli chodzi o warunki, w których można podjąć środki nierynkowe w celu złagodzenia sytuacji kryzysowych. Wszystkie planowane środki nierynkowe powinny być zgodne z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.</p>

Uzasadnienie

Ważne jest, aby w każdym państwie członkowskim istniało wspólne podejście do kwestii zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi.

Dlatego pod tym względem niezbędna jest ścisła współpraca ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, z naciskiem, tam gdzie jest to stosowne, na ścisłą komunikację także z władzami regionalnymi i lokalnymi.

Poprawka 31

Artykuł 16 ustęp 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylającego dyrektywę 2005/89/WE – COM(2016) 862 final – 2016/0377 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Tak szybko, jak jest to możliwe, a najpóźniej sześć tygodni po ogłoszeniu kryzysu elektroenergetycznego, odpowiednie właściwe organy, w konsultacji z krajowym organem regulacyjnym (o ile nie jest nim właściwy organ), przedkładają Grupie Koordynacyjnej ds. Energii Elektrycznej i Komisji sprawozdanie z oceny.</p>	<p>Tak szybko, jak jest to możliwe, a najpóźniej cztery tygodnie po ogłoszeniu kryzysu elektroenergetycznego, odpowiednie właściwe organy, w konsultacji z krajowym organem regulacyjnym (o ile nie jest nim właściwy organ), przedkładają Grupie Koordynacyjnej ds. Energii Elektrycznej i Komisji sprawozdanie z oceny.</p>

Uzasadnienie

Ogłoszenie kryzysu elektroenergetycznego jest dużym wyzwaniem zarówno dla danego państwa członkowskiego, jak i całej UE. Dlatego w tym przypadku ważna jest szybka reakcja i działanie. Proponowany w poprawce termin składania sprawozdania z oceny najpóźniej w ciągu czterech tygodni jest wystarczający, a jednocześnie zapewniający szybsze rozpowszechnienie informacji.

Poprawka 32

Artykuł 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylającego dyrektywę 2005/89/WE – COM(2016) 862 final – 2016/0377 (COD)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie i umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej zachęca się do ścisłej współpracy w procesie ustalania scenariuszy kryzysu elektroenergetycznego oraz sporządzania planów gotowości na wypadek zagrożeń, tak aby uniknąć podejmowania jakichkolwiek środków zagrażających bezpieczeństwu dostaw w odniesieniu do państw członkowskich, umawiających się stron lub Unii.</p> <p>W tym względzie umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej mogą, na zaproszenie Komisji, uczestniczyć w pracach Grupy Koordynacyjnej ds. Energii Elektrycznej odnośnie do wszystkich kwestii, które ich dotyczą.</p>	<p>Państwa członkowskie i umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej zachęca się do ścisłej współpracy w procesie ustalania scenariuszy kryzysu elektroenergetycznego oraz sporządzania planów gotowości na wypadek zagrożeń, tak aby uniknąć podejmowania jakichkolwiek środków zagrażających bezpieczeństwu dostaw w odniesieniu do państw członkowskich, umawiających się stron lub Unii. Szczególnie podkreśla się i zaleca współpracę regionalną w celu zapewnienia zarządzania w sektorze energii. W tym względzie umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej mogą, na zaproszenie Komisji, uczestniczyć w pracach Grupy Koordynacyjnej ds. Energii Elektrycznej odnośnie do wszystkich kwestii, które ich dotyczą.</p>

Uzasadnienie

Dla skuteczniejszego i sprawniejszego zarządzania kryzysem elektroenergetycznym ważne jest podkreślenie znaczenia współpracy państw członkowskich na szczeblu regionalnym. Współpraca regionalna umożliwi szybsze, a zarazem mniej kosztowne rozwiązania.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR)

Uwagi ogólne

1. Z zadowoleniem przyjmuje opracowanie przez Komisję Europejską pakietu na rzecz czystej energii i stwierdza, że uwaga poświęcana efektywności energetycznej i zrównoważonemu charakterowi budynków, przemysłu i transportu, rozwojowi, warunkom oraz integralności zasobów energii ze źródeł odnawialnych – umożliwiającym uczestnictwo konsumentów w zarządzaniu zapotrzebowaniem na energię, utworzenie wspólnego rynku energetycznego i przyznawanie nowych obowiązków operatorom systemów przesyłowych energii elektrycznej oraz krajowym organom regulacyjnym – pomoże zapewnić niezależność energetyczną, bezpieczeństwo energetyczne, realizację celów klimatycznych oraz, co najważniejsze, przystępne ceny energii dla konsumentów.

2. Podkreśla jednak, że istnieją wyraźne przesłanki świadczące o tym, że obecne cele UE w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego na okres do 2030 r. nie będą wystarczające, by wywiązać się ze zobowiązań podjętych przez wszystkie państwa członkowskie i UE poprzez podpisanie porozumienia paryskiego. W szczególności jest przekonany, że cel 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych na poziomie UE nie jest wystarczająco ambitny. Wzywa w związku z tym Komisję Europejską i państwa członkowskie do wyznaczenia ambitniejszych celów.

3. Przyjmuje z zadowoleniem propozycje dotyczące ścisłej współpracy transgranicznej i regionalnej i jednocześnie wzywa Komisję Europejską do przedstawienia możliwości promowania takiej współpracy z poszerzeniem praw do uczestnictwa na poziomie mikro, umożliwieniem ścisłej współpracy władz lokalnych i regionalnych oraz stworzeniem sąsiednim regionom realnych możliwości rozwoju wspólnej transgranicznej infrastruktury energetycznej.

4. Z ubolewaniem przyjmuje fakt, że rola władz lokalnych i regionalnych we wnioskach Komisji jest słabo zdefiniowana, oraz podkreśla znaczny wkład władz lokalnych i regionalnych w realizację celów klimatycznych. Wiele miast i miejscowości UE już od wielu lat ma opracowane plany działania dotyczące zmiany klimatu i zrównoważonej energetyki, w których przewidziano ogrzewanie i wytwarzanie energii przy niskiej emisji CO₂, wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, realizację środków w zakresie zwiększania efektywności energetycznej oraz rozwój zrównoważonego transportu.

5. Popiera wysiłki Komisji Europejskiej na rzecz stworzenia elastycznego i opartego na mechanizmach rynkowych systemu wsparcia rozwoju zasobów energii ze źródeł odnawialnych, przy jednoczesnym zapobieganiu zniekształceniu rynku, i ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje propozycje zapewnienia konsumentom większej ilości zachęt do zostania aktywnymi uczestnikami rynku energii elektrycznej. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne mogą przyczynić się do tworzenia społeczności energetycznych.

6. Uważa, że w kontekście opracowywania planów krajowych współpracę regionalną należy wzmacniać w dziedzinach, w których występuje oczywiste oddziaływanie transgraniczne. Zwraca uwagę, że bardzo ważne jest, aby opracowanie planów krajowych poprzedzić uzgodnieniem działań z sąsiednimi państwami UE oraz włączyć w ten proces władze regionalne i lokalne.

7. Uważa, że państwa członkowskie muszą zwiększyć wysiłki na rzecz usunięcia przeszkód administracyjnych, obniżyć koszty mniej rozwiniętych niskoemisyjnych technologii oraz poświęcić większą uwagę skutecznej koordynacji procesów planowania, realizacji i sprawozdawczości na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

Rozwój energii ze źródeł odnawialnych i integracja rynku

8. Zgadza się, że UE musi poświęcać większą uwagę rozwojowi oraz wdrażaniu technologii energii ze źródeł odnawialnych, oraz stwierdza, że nowe technologie umożliwią wszystkim użytkownikom (od zakładów przemysłowych po gospodarstwa domowe) rozsądniejszą i oszczędniejszą konsumpcję energii oraz wybór czystych i skutecznych sposobów jej wytwarzania.

9. Brak celu dotyczącego udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie w państwach członkowskich jest bardzo istotnym niedociągnięciem, zwłaszcza że osiągnięcie celu 10 % na rok 2020, określonego w obowiązującej dyrektywie, było głównym bodźcem do rozwoju biopaliw. Proponuje zatem, aby zawrzeć cel dla biopaliw (w tym konwencjonalnych produkowanych w zrównoważony sposób), który może wynieść 14 %.

10. Uważa, że energia ze źródeł odnawialnych może być konkurencyjna, i stwierdza, że odnawialne źródła energii, np. lądowe farmy wiatrowe, mogą konkurować ze źródłami energii opartymi na paliwach kopalnych, a w miarę zwiększania mocy zainstalowanej energii wiatrowej oraz doskonalenia technologii cena energii wiatrowej będzie dalej spadać.

11. Zgadza się, że innowacje w sektorze czystej energii wymagają niezawodnie funkcjonującego rynku wewnętrznego oraz mocnej konkurencji, które umożliwią nowym uczestnikom rynku wdrażanie innowacyjnych projektów w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych. Stwierdza jednak, że innowacyjne projekty powinny być wdrażane na jednakowych warunkach z już działającymi uczestnikami rynku.

12. Stwierdza, że państwa członkowskie w tworzeniu systemów wsparcia wdrażania odnawialnych źródeł energii muszą uwzględniać specyfikę różnych technologii energii ze źródeł odnawialnych (np. ceny, poziom ryzyka, zdolność do świadczenia usług systemowych). Zapewniłoby to największą opłacalność oraz osiągnięcie długoterminowego celu redukcji dwutlenku węgla.

13. Uważa, że KE musi wezwać państwa członkowskie do opracowania odpowiednich środków wspierania rozwoju odnawialnych źródeł energii. Państwom członkowskim należy zapewnić większą elastyczność przez umożliwienie rozwijania technologii energii ze źródeł odnawialnych nowej generacji oraz zabezpieczenie niedużych projektów, w tym podłączania urządzeń kogeneracyjnych do lokalnych sieci ciepłowniczych i chłodniczych.

14. Zwraca uwagę na fakt, że rozwój i integracja rynku energii ze źródeł odnawialnych wymaga dużych zasobów finansowych, dlatego bardzo ważne jest, aby traktować te kwestie priorytetowo oraz aby instytucje szczebla unijnego, krajowego, lokalnego i regionalnego trzymały się wspólnego podejścia w celu połączenia różnych źródeł finansowania i osiągnięcia efektu mnożnikowego.

15. Zwraca się do Komisji Europejskiej o jasne zdefiniowanie w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii koncepcji akceptowalnych systemów wsparcia, z uwzględnieniem zasad wsparcia obowiązujących w państwach członkowskich, w celu osiągnięcia zgodności prawnej i przyciągnięcia inwestycji do tego sektora.

16. Stwierdza, że w dążeniu do bardziej ambitnych celów nie mniej ważne jest posiadanie jasnych i dokładnych informacji o możliwości skorzystania z unijnych instrumentów finansowych po 2020 r. Ponadto stwierdza, że niezbędne jest stosowanie inteligentnych środków inżynierii finansowej, tak aby główne inwestycje pochodziły z sektora prywatnego. W tym względzie odnotowuje, że z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) sfinansowano 25 % projektów w dziedzinie energii, przyczyniając się znacznie do ożywienia sektora.

17. Zgadza się, że systemy wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych są skutecznym sposobem promowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, jednakże stwierdza, że według wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020, mających zastosowanie od 1 lipca 2014 r., należy stopniowo włączać metody produkcji energii ze źródeł odnawialnych do wewnętrznego rynku energii elektrycznej, pomoc państwa powinna odzwierciedlać malejące koszty produkcji oraz należy unikać zakłóceń na rynku. Zwraca też uwagę, że należy zapewnić większą przejrzystość kosztów zewnętrznych związanych z kopalnymi źródłami energii.

18. Zasadniczo popiera otwarcie systemu wsparcia dla projektów realizowanych w innych państwach członkowskich, jednakże państwa członkowskie powinny starannie zbadać możliwości otwarcia rynku, aby nie doprowadzić do tego, że takie zobowiązanie spowodowałoby zmniejszenie generacji lokalnej wskutek większych zdolności finansowych innych państw członkowskich UE, które biorą udział w przyznawaniu pomocy. Dlatego uważa, że należy preferować systemy wsparcia oparte na współpracy transgranicznej, a szczególną uwagę należy zwrócić na wzajemne połączenia.

Wewnętrzny rynek energii elektrycznej i zarządzanie ryzykiem

19. Zgadza się, że sprawnie działający zintegrowany rynek energii jest najlepszym narzędziem do zagwarantowania przystępnych cen energii, bezpiecznych dostaw energii oraz do umożliwienia integracji i rozwoju większych ilości energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych w sposób racjonalny pod względem kosztów. Dlatego z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji Europejskiej dotyczące stworzenia struktury modelu energii elektrycznej, który będzie wspierać wdrażanie odnawialnych źródeł energii, zwiększać zarządzanie popytem, otworzy zintegrowane rynki energetyczne na szczeblu regionalnym oraz nada większe prawa konsumentom.

20. Wskazuje na to, że w wielu państwach członkowskich ceny energii elektrycznej nie podlegają zasadom podaży i popytu, ale są regulowane przez organy publiczne. Może to ograniczać konkurencję i utrudniać mobilizację inwestycji i pojawianie się nowych uczestników rynku. Takie działanie musi być więc należycie uzasadnione w odniesieniu do szczególnych celów polityki, takich jak ochrona konsumentów znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji. Komitet Regionów popiera zatem proponowaną liberalizację rynku i ograniczenie ingerencji państwa w celu obniżenia cen dla konsumentów, zauważa jednak, że przejście państw członkowskich do deregulacji cen energii elektrycznej musi odbywać się stopniowo i z należyтым poszanowaniem specyficznego charakteru energetyki jako usługi świadczonej w ogólnym interesie.

21. Zgadza się, że lokalne społeczności energetyczne mogą być skutecznym sposobem zarządzania energią na poziomie lokalnym. Wzywa Komisję do określenia instrumentów technicznych i finansowych umożliwiających władzom lokalnym i regionalnym udzielenie społecznościom kompleksowej pomocy.

22. Zgadza się, że w celu zapobieżenia sytuacjom kryzysowym państwa członkowskie muszą opracować plany gotowości na wypadek zagrożeń, i podkreśla znaczenie współpracy regionalnej dla zapewnienia skuteczniejszego zarządzania sektorem energetycznym. Ponadto uważa, że w trakcie opracowywania wspomnianych planów należy prowadzić konsultacje z władzami regionalnymi i lokalnymi.

23. Podkreśla, że zwalczanie ubóstwa energetycznego wymaga wspólnej definicji problemu na poziomie UE, gromadzenia i wymiany odpowiednich danych we współpracy między różnymi poziomami sprawowania rządów, a także szeregu ukierunkowanych polityk i środków, aby pomóc najbardziej podatnym na zagrożenia konsumentom energii w uczestnictwie w rynku i zmniejszyć obciążenia związane z wysokimi cenami energii.

Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

24. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zmiana regulacji prawnej odbywa się w sposób kompleksowy, tj. obejmuje nie tylko poszczególne aspekty rynku energetycznego, lecz również ocenę ich wzajemnych powiązań, wzajemnego oddziaływania zainteresowanych stron oraz podział kompetencji. Mile widziane jest zwiększenie roli ACER w procesie opracowywania i wdrażania kodeksów sieci. Stwierdza jednak, że Komisja Europejska musi zapewnić, aby ACER otrzymała odpowiednie upoważnienia umożliwiające jej występowanie do głównych organów państw członkowskich o informacje oraz wykonywanie innych działań koordynacyjnych.

25. Zwraca uwagę na fakt, że zgodnie z zasadą proporcjonalności środki regulacyjne ACER nie zastępują rozwiązań krajowych. Ponadto zaleca wzmocnienie krajowych organów regulacyjnych. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by ich krajowe organy regulacyjne były niezależne, a ich rola nie była ograniczana. Krajowe organy regulacyjne powinny dysponować wystarczającymi zasobami do prawidłowego funkcjonowania, w tym zasobami umożliwiającymi im pełne uczestnictwo we współpracy na szczeblu UE.

Konsument i znaczenie informowania i edukowania

26. Przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji Europejskiej dotyczące reformy rynku energetycznego w celu nadania konsumentom większych praw i umożliwienia im równoprawnego udziału w rynku oraz popiera wniosek Komisji dotyczący wdrażania inteligentnych liczników, na zasadzie dobrowolności i przy poszanowaniu zasad ochrony danych, aby konsumenci otrzymywali przejrzyste rachunki i łatwiej mogli zmieniać dostawcę energii.

27. Zwraca uwagę na fakt, że konieczne są liczniejsze badania naukowe i ściślejsza współpraca z władzami lokalnymi w celu lepszego rozumienia motywów uczestnictwa konsumentów w rynku energii elektrycznej. Lepsze rozumienie czynników zmian zachowań konsumentów może dostarczyć ważnych informacji o tym, jak ich zachęcić do silnego i odpowiedzialnego uczestnictwa w nowym rynku energii elektrycznej.

28. Stwierdza, że przeprowadzone badania wykazały, że konsumentom doskwiera brak przejrzystości w sektorze energii elektrycznej, co zmniejsza ich zdolność do czerpania korzyści z konkurencji i aktywnego udziału w rynkach. Konsumenci nie czują się wystarczająco poinformowani o alternatywnych dostawcach i możliwych rozwiązaniach. Dlatego podkreśla, że niezbędne jest rozwiązanie problemów prywatności i bezpieczeństwa konsumentów i wzywa Komisję Europejską do przedstawienia propozycji technicznych w celu zapewnienia wysokich standardów bezpieczeństwa.

29. Podkreśla znaczenie władz lokalnych i regionalnych we wspieraniu tworzenia społeczności energetycznych. Stwierdza, że aspekty, w których mogą pomóc przedstawiciele władz lokalnych, mogą być następujące: wzmocnienie zdolności, pomoc w otrzymaniu finansowania, szkolenia, wymiana dobrych praktyk, udzielanie pomocy technicznej, rozwijanie partnerstwa.

30. Podkreśla znaczenie informowania konsumentów, aby propagować wśród nich aktywne uczestnictwo w sektorze energetycznym. Pod tym względem korzystna i godna poparcia jest aktywna rola Komitetu Regionów, który mógłby znacznie przyczynić się do informowania, popularyzacji idei wśród społeczności lokalnych i wymiany dobrych praktyk.

Rola władz lokalnych i regionalnych

31. Stwierdza, że władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę w sektorze energetycznym: swoimi działaniami mogą mieć wpływ na rozwój infrastruktury energetycznej i funkcjonowanie rynku, organizują świadczenie usług, odpowiadają za planowanie przestrzenne, użytkowanie gruntów, oświetlenie ulic, świadczenie usług komunikacyjnych, administrację mieszkań, podejmują decyzje o wydawaniu pozwoleń, dbają o kształcenie i informowanie ludności. Ponadto władze lokalne i regionalne sprawują kontrolę nad znacznym budżetem przeznaczonym na zakupy i zamówienia publiczne produktów i usług zużywających energię. W wielu przypadkach władze lokalne i regionalne są również producentami energii.

32. Zwraca uwagę na fakt, że władze regionalne i lokalne nie zostały wymienione we wnioskach Komisji jako ważne podmioty w sektorze energetycznym, oraz wzywa Komisję, by przy realizacji dalszych działań w tej dziedzinie traktowała władze lokalne i regionalne jako równoprawnych partnerów władz krajowych.

33. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne mogą przyczynić się do promowania wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i zwiększania efektywności energetycznej na szczeblu lokalnym i regionalnym – np. poprzez określenie ambitnych celów i planów działania, uproszczenie procedur oraz przepisów administracyjnych lub udzielenie wsparcia finansowego czy działania edukacyjne. Podkreśla w tym względzie, że do Porozumienia Burmistrzów przyłączyło się ponad 6 600 jednostek władz lokalnych i regionalnych oraz że należy zachęcać kolejne do dobrowolnego przyłączenia się to tej i innych podobnych inicjatyw międzynarodowych.

34. Uważa, że potrzebne są konsultacje z władzami lokalnymi i regionalnymi na temat konkretnych przyszłych działań, ponieważ władze te odgrywają rolę w planowaniu infrastruktury, pozyskiwaniu inwestorów, informowaniu konsumentów i konsultowaniu się z nimi.

35. Oferuje swoją pomoc władzom lokalnym i regionalnym w nawiązaniu kontaktów z odpowiednimi ekspertami, aby poprawić zdolności tych władz i lepiej koordynować wspólne strategie.

Pomocniczość i proporcjonalność

36. Podkreśla, że niektóre parlamenty narodowe wyraziły swoje wątpliwości wobec wniosków Komisji Europejskiej pod względem ich zgodności z zasadą pomocniczości. W celu zapewnienia skutecznego wdrażania wymogów UE duża odpowiedzialność przypadnie władzom lokalnym i regionalnym. Uważa zatem, że może być potrzebna szersza analiza dotycząca przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Bruksela, dnia 13 lipca 2017 r.

Markku MARKKULA

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
